

In 't *Pallieterke* van 9 augustus 1951 verscheen een recensie van de *Citer van Tijn*. Ene 'Profje' schreef in de rubriek 'Powezie' dat: 'een zekere Ruyslinck getuigt een plezante jongen, maar geen poweet te zijn. De jongen is leuk, maar wanneer ge anderdeels verzen onder de neus krijgt, die blinken van banaliteit, zoals:

De Englen wàren, en beheersten 't Licht dat was ontstaan
En toén schiep God de Vlaming en Hij zei: zie gij zijt Vlaam,
beheers de hele schepping met mijn Woord en in mijn Naam.
De Vlaam dacht: kus mijn voeten, Gij, wat heb ik daar nu aan ?

Wanneer ge dus zoiets leest, ja, dan vraagt ge het u met de dichter af: wat heb ik daar nu aan?'

Deze dichtregels waren de symptomen van zijn gewetensnood in zijn geloofscrisis. Ruyslinck voelde zich door de recensent aangevallen en klom in zijn pen om de criticus van repliek te dienen.¹ Zo verscheen twee weken later in 't *Pallieterke* zijn antwoord.

POWEZIE

Ward Ruyslinck antwoordt

In: 't *Pallieterke*, 23 augustus 1951.

Profje, mocht ik vooruit weten dat de literatuurgeschiedenis u de onverdiende eer zou bewijzen u als één van 'mijn' tijdgenoten te rangschikken, ik zou onmiddellijk de harp in de wilgen hangen, alleen reeds om mezelf deze schande te besparen. Gelukkig zijn de literairhistorici er zich over het algemeen wel van bewust dat de meeste critici zelf mislukte of gedegradeerde 'poweten' zijn. Het is overigens wel degelijk uit nijd om hun eigen verzande illusies, dat sommige criticasters zich genoodzaakt voelen de jonge kunstenaars met méér kansen op welslagen te scalperen.

Indien u het trouwens werkelijk op mijn scalp moest gemunt hebben, raad ik u in alle vertrouwen aan uw verwachtingen niet al te zeer te overdrijven. Gij zult mijn haren één voor één met de wortel moeten uitrukken, wat u veel kostbare levensjaren zou kosten, want ik heb veel en taai haar.

W. Ruyslinck.
De pleger van *De Citer van Tijn*.

¹ In zijn 'Zelfportret' – in de serie literaire radioportretten van 1969 – gebruikte Ward Ruyslinck de quote 'cet animal est très méchant; quand on l'attaque il se défend!' uit een chanson burlesque (populair in het midden van de 19e eeuw) om deze karaktereigenschap van hem te karakteriseren.